

**ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΣΥΓΚΟΛΛΗΤΩΝ ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΜΕΤΑΛΛΟΥ ΝΟΜΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ**

Μέλος: Εργατικού Κέντρου Λαμίας & Ομοσπονδίας Μετάλλου

Αριθμός Εγγραφής Βιβλίου Επαγγελματικών Σωματείων Πρωτοδικείου Λαμίας 46/95

ΕΔΡΑ: ΛΑΜΙΑ – ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΙΑΚΟΥ – ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΛΑΜΙΑΣ

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6937887924 - Fax: 23330 41164 - Email: sindikatometallou@gmail.com

**Κυριακή 08 Δεκεμβρίου 2019, 10:30 το πρωί, στον κινηματογράφο «Ίλιον»
του οικισμού ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα Φθιώτιδας**

**Ανοιχτή σύσκεψη με θέμα
Οργάνωση και συντονισμός του αγώνα για να:**

- Παρθούν ουσιαστικά μέτρα έτσι ώστε να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η υγεία των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ. Να σταματήσουν τα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα», οι επαγγελματικές ασθένειες, που είναι αποτέλεσμα της διαχρονικής, συνειδητής απαξίωσης - εγκατάλειψης της ΛΑΡΚΟ από όλες τις κυβερνήσεις.
- Να διασφαλιστεί το δικαίωμα των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ στην εργασία, πράγμα που απαιτεί, την ακύρωση των σχεδίων της παραπέρα ιδιωτικοποίησης - εκποίησης της ΛΑΡΚΟ.
- Να χρηματοδοτηθεί η ΛΑΡΚΟ από το Κράτος, για να εκσυγχρονιστεί, να αναπτυχθεί παραπέρα με την κατασκευή μονάδας ανοξείδωτου χάλυβα. Να προσφέρει με αυτόν τον τρόπο νέες θέσεις εργασίας, χωρίς σκλαβοπάζαρο, με μόνιμη και σταθερή δουλειά και Συλλογικές Συμβάσεις, δίνοντας έτσι ανάπτυξη στις τοπικές κοινωνίες και στη Χώρα μας συνολικά, κατοχυρώνοντας έτσι τον ορυκτό πλούτο και την αξιοποίησή του, με γνώμονα τα συμφέροντα των εργαζομένων και του ελληνικού λαού, ως λαϊκή περιουσία .

ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Συναδέλφισσα – Συνάδελφε – νέες – νέοι - άνεργοι, συνταξιούχοι, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες, επιστήμονες, γυναίκες, φοιτητές- μαθητές και μαθήτριες.

Το παρόν κάλεσμα είναι εκ μέρους των εργατών, μελών του Συνδικάτου μας, στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα Φθιώτιδας. **Επιδίωξη μας είναι ο συντονισμός της δράσης έτσι ώστε να σταματήσει το έγκλημα που γίνεται.**

Ένα έγκλημα, που γίνεται σε βάρος των εργατών της ΛΑΡΚΟ που με τη ζωή τους πληρώνουν τη συνειδητή, διαχρονική από όλες τις κυβερνήσεις και με κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαξίωση - εγκατάλειψή της. Μία συνειδητή επιλογή που στόχο έχει να δοθεί ως λεία σε επιχειρηματικούς ομίλους και να αξιοποιηθεί όπως αυτοί κρίνουν, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους.

Έγκλημα, σε βάρος όλης της Στερεάς Ελλάδας και ειδικότερα των χωριών και των πόλεων που κατοικούν και κινούνται στην καθημερινότητά τους οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ. **Η υλοποίηση της παραπέρα ιδιωτικοποίησης - εκποίησης θα φέρει ανεργία, συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων και αυτό θα έχει άμεση συνέπεια σε διάφορα επαγγέλματα της περιοχής μας. Αντικειμενικά θα υπάρξει εκτόπιση νέων ανθρώπων από την περιοχή μας.**

Έγκλημα, σε βάρος ολόκληρης της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της χώρας μας. **Η ΛΑΡΚΟ έχει τεράστιες δυνατότητες να αναπτυχθεί, να γίνει στυλοβάτης της βιομηχανικής ανάπτυξης προσφέροντας χιλιάδες νέες θέσεις ασφαλούς και υγιεινής εργασίας, με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας καλύτερων αμοιβών, μόνιμη και σταθερή δουλειά, με εργατικά δικαιώματα .**

Σου λένε ψέματα ότι στη ΛΑΡΚΟ «οι εργάτες τρώνε τα χρήματα του Ελληνικού λαού».

Η ΛΑΡΚΟ δημιουργήθηκε τη δεκαετία του 60' με θαλασσοδάνεια που έδωσαν στο Ίδρυμα Μποδοσάκη. Επί δυόμισι δεκαετίες,

αφού του έδωσε τεράστια κέρδη, την δεκαετία του 80' την εγκατέλειψε υπερχρεωμένη. Το 1982 πέρασε στις τράπεζες και μέχρι το 1986, μέσα από τη λειτουργία της, πήραν τέσσερις φορές πίσω τα θαλασσοδάνεια που είχαν δώσει στον Μποδοσάκη. Το 1986 μπήκε εκκαθαριστής. Με απολύσεις στους εργαζόμενους και εκκαθάριση εν λειτουργία ξεχρεώνει όλους τους προμηθευτές που είχε φεσώσει ο Μποδοσάκης. Το 1989 με 100 εκατομμύρια δραχμές κεφάλαιο εκκίνησης από το κράτος, τα μοναδικά χρήματα που έχει πάρει ΛΑΡΚΟ, περνά η πλειοψηφία των μετόχων της στο Ελληνικό Δημόσιο έχοντας παράλληλα ως μέτοχους τη ΔΕΗ και την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Η εκκαθάριση, με ευθύνη των κυβερνήσεων, δεν έκλεισε ποτέ. Μέχρι και σήμερα ένα δικηγορικό γραφείο απομυζά εκατομμύρια ευρώ.

Είναι πρόκληση να μας αποκαλούν «κηφήνες».

Δεν υπάρχει άλλος εργασιακός χώρος που να μετρά 80 νεκρούς μέσα στις βάρδιες. Να μετρά εκατοντάδες θανάτους από επαγγελματικές ασθένειες και εκατοντάδες σακατεμένους από εργατικά ατυχήματα και αυτή την εργασία, να την πραγματοποιούν «κηφήνες».

Σου λένε ψέματα ότι «στη ΛΑΡΚΟ έχουμε προκλητικούς μισθούς και παροχές».

Παρουσιάζουν το μισθολογικό κόστος βάζοντας μαζί με τους εργαζόμενους, διοικήσεις, διευθύνσεις και τα έξοδα αυτών. Οι εργαζόμενοι παίρνουν ψίχουλα σε σχέση με αυτό που παράγουν. Το 85% των

εργαζομένων σήμερα είναι εργαζόμενοι που πάνω από μία δεκαετία εργαζόντουσαν μέσω του απαράδεκτου σκλαβοπάζαρου των εργολαβιών ή Δ.Π.Υ. Αυτοί οι εργαζόμενοι για μία 20ετία στη ΛΑΡΚΟ δεν είχαν ποτέ συλλογική σύμβαση εργασίας, η ΛΑΡΚΟ έχει καταπατήσει όλα τα κεκτημένα των προηγούμενων γενιών, αρκετοί μέχρι και σήμερα εργάζονται κάτω από το απαράδεκτο σκλαβοπάζαρο των εργολαβιών.

Είναι ψέμα ότι η ΛΑΡΚΟ είναι «μη βιώσιμη». Την υπερχρέωσαν συνειδητά, με συγκεκριμένες μεθόδους.

Η ΔΕΗ, αν και μέτοχός της, πούλαγε και πουλά το ρεύμα στη ΛΑΡΚΟ σε διπλάσια τιμή σε σχέση με άλλες βιομηχανίες, όπως π.χ. Αλουμίνιο της Ελλάδας (όταν ο όμιλος Μυτιληναίου αγόραζε 35 ευρώ την MWH, η ΛΑΡΚΟ χρεωνόταν με 75 ευρώ). Με αυτό, τον στημένο από τους μετόχους και τις εκάστοτε κυβερνήσεις, τρόπο, η ΛΑΡΚΟ φαίνεται να χρωστά 320 εκατομμύρια ευρώ στη ΔΕΗ σήμερα.

Οι «κρατικές ενισχύσεις των 160 εκατομμυρίων ευρώ» δεν ήταν ποτέ χρήμα που πήρε η ΛΑΡΚΟ από τον Κρατικό κορβανά. Είναι στημένο πρόστιμο από την Ευρωπαϊκή Ένωση επειδή το κράτος, ως κύριος μέτοχος, μπήκε εγγυητής σε δάνειο το οποίο η ΛΑΡΚΟ το έχει αποπληρώσει.

Μα πώς μπορεί να είναι «μη βιώσιμη» τη στιγμή που η χώρα μας έχει στο υπέδαφός της το 90% των κοιτασμάτων όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη στιγμή που η ΛΑΡΚΟ είναι η μοναδική πυρομεταλλουργική σιδηρονικελιούχος επιχείρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση που παράγει με δικά της μεταλλεύματα. Μάλιστα ενώ πουλάει σιδηρονικέλιο πληρώνεται μόνο για το νικέλιο, ενώ τα υπόλοιπα μέταλλα δηλ. τον σίδηρο, το κοβάλτιο κ.α δεν τα πληρώνεται καθόλου!

Μα πώς είναι δυνατόν να είναι «μη βιώσιμη» τη στιγμή που το σιδηρονικέλιο που παράγει είναι αναγνωρισμένο ως ένα από τα ποιοτικώς καλύτερα στον κόσμο και ανεξάρτητα από τις τιμές που καθορίζονται από το χρηματιστήριο του Λονδίνου, δε μένει ποτέ ούτε κιλό απούλητο.

Μα πώς είναι δυνατόν να είναι «μη βιώσιμη» τη στιγμή που για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα (προϊόν τεράστιας υπεραξίας) η χώρα μας διαθέτει και κοιτάσματα χρωμίου. Υπάρχει μελέτη από το 1982 για την κατασκευή μονάδας ανοξείδωτου χάλυβα και έχει πραγματοποιηθεί με επιτυχία πείραμα στην ΛΑΡΚΟ. Με εντολή όμως της ΕΟΚ και μετά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε η χώρα μας δεν προχώρησε μέχρι σήμερα στην κατασκευή μιας τέτοιας μονάδας.

Είναι ψέμα ότι «αν ιδιωτικοποιηθεί η ΛΑΡΚΟ θα διασφαλιστεί η συνέχιση της λειτουργίας της, θα είναι πιο δίκαια και καλύτερα τα πράγματα για τους εργάτες».

Ο Μποδοσάκης την εγκατέλειψε υπερχρεωμένη. Επί Μποδοσάκη, αν και λιγότερα χρόνια ιδιοκτήτης της ΛΑΡΚΟ από το δημόσιο, μετράμε τους 60 από τους 80 συνολικά νεκρούς εργάτες. Επί Μποδοσάκη μέχρι και τα καφενεία του οικισμού ήταν χωρισμένα με ταξικό κριτήριο, «από δω οι διευθυντές με τραπεζομάντηλα μεταξωτά, από κει οι εργάτες, χωρίς τραπεζομάντηλα». Αν ήταν «καλός ο ιδιώτης ή υπάρχουν καλοί ιδιώτες», οι εργαζόμενοι δεν θα κάνανε 110 μέρες απεργία. Επιπλέον για τη διασφάλιση της λειτουργίας της μας προβληματίζουν οι μέχρι τώρα προϋποθέσεις που έχουν δημιουργήσει πχ ξεπούλημα σε τρία κομμάτια, μας προβληματίζει το αν έχουν σκοπό τη συνέχιση της λειτουργίας της.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει σαπίλα, διαφθορά, ανάμειξη συνδικαλιστών και διοικήσεων. Ακόμη και σήμερα, αυτή τη στιγμή, μέλημά τους είναι το ποιος θα γίνει διευθυντής, προϊστάμενος, με ποιο τρόπο θα παρεμβαίνουν στους εργάτες από τα πάνω, πώς θα βολευτούν μία χούφτα ημέτεροί τους.

Δεν είμαστε όμως όλοι το ίδιο. Αυτό δεν θα σταματήσει ούτε στον ιδιώτη. Όταν οι εργοδότες αφήνουν τους κυβερνητικούς εργοδοτικούς συνδικαλιστές να κάνουν συνδιοίκηση, έχουν στόχο τον εγκλωβισμό των εργαζομένων στα σχέδιά τους. Στα πλαίσια της απαξίωσης γίνονται και αυτές οι κινήσεις. Επιδιώκουν να λένε οι εργαζόμενοι «να ιδιωτικοποιηθεί για να σταματήσει αυτή η άρρωστη κατάσταση». Είναι άδικο για μία χούφτα ημετέρους και παρατρεχάμενους να

την πληρώσουν όλοι οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ, όλη η περιοχή μας.

Έχει βάση η σκέψη που λέει ότι «αν πάρουν χρήματα θα τα φάνε και δεν θα γίνει τίποτα». Δεν έχουν δει λίγα τα μάτια μας. Εμείς δεν θέλουμε τη συνέχιση της λειτουργίας που γνωρίζουμε και γίνεται μέχρι σήμερα. Θέλουμε αλλαγή αυτής και λειτουργία με έναν και μοναδικό όρο, τον εκσυγχρονισμό της, την παραπέρα ανάπτυξή της, από το Κράτος, με ευθύνη του Κράτους και έλεγχο από αυτό. Με κριτήριο παραγωγής τα συμφέροντα των εργαζομένων όλης της χώρας.

Συναδέλφισσα – Συνάδελφε - νέες-νέοι - άνεργοι, συνταξιούχοι, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες, επιστήμονες, γυναίκες, φοιτητές - μαθητές και μαθήτριες.

Σου απευθύνουμε αυτό το κάλεσμα γιατί απ' την εμπειρία που έχουμε από τους αγώνες που έχουν αναπτυχθεί γύρω από τη ΛΑΡΚΟ βγαίνουν τα εξής συμπεράσματα:

Οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ το 1977 μετά από 110 μέρες απεργία κέρδισαν την υλοποίηση των δικαίων αιτημάτων τους, γιατί είχαν μαζί τους όλη την περιοχή. Γιατί εκφράστηκε η αλληλεγγύη όλης της εργατικής τάξης της χώρας μας και μετά από αυτόν τον αγώνα αναπτύχθηκαν εκατοντάδες άλλοι αγώνες. Η εργατική τάξη κέρδισε συνολικά καλύτερους όρους εργασίας.

Οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ το 1979, μετά το ομαδικό δυστύχημα που είχε ως αποτέλεσμα έξι νεκρούς εργάτες και δεκαέξι τραυματίες σακατεμένους, πραγματοποίησαν 10 ημέρες απεργία και ανάγκασαν τον Μποδοσάκη να υπογράψει πρωτόκολλο μέτρων ασφαλείας και κανόνες εργασίας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα για

μία εικοσαετία να εκμηδενισθούν σχεδόν τα θανατηφόρα δυστυχήματα. Σε αυτόν τον αγώνα δεν ήταν μόνοι τους, είχαν μαζί τους το λαό της περιοχής και τα Σωματεία όλης της χώρας.

Ο αγώνας των εργατών της ΛΑΡΚΟ το 1986 στον οποίο συσπειρώθηκαν όλα τα στρώματα της περιοχής γύρω από αυτόν, κράτησε ανοιχτή τη ΛΑΡΚΟ μέχρι και σήμερα.

Στόχο από τότε είχαν, να την κλείσουν.

Σας απευθύνουμε αυτό το κάλεσμα γιατί αγανακτήσαμε να ακούμε τις καμπάνες των χωριών μας να χτυπούν πένθιμα και απρόβλεπτα. Γιατί δεν υπάρχει πιο κρύο πιάτο, από το πιάτο που περιμένει τον εργάτη στο σπίτι να το φάει μαζί με την οικογένειά του και δεν γυρνάει ποτέ αυτός από τη δουλειά. Γιατί αν δεν παρθούν μέτρα, αντικειμενικά, περιμένουμε το επόμενο. Αυτό που δεν ξέρουμε είναι το πότε, πού και πόσοι.

Σας απευθύνουμε αυτό το κάλεσμα γιατί η συνέχιση της λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ δεν αφορά μόνο τους εργάτες, αφορά όλα τα λαϊκά στρώματα και για να το διασφαλίσουμε αυτό θέλουμε τη συμπαράστασή σας. Όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε.

Έχοντας σίγουρο ότι θα ανταποκριθείτε κλείνουμε ραντεβού για τις 8 Δεκέμβρη.

Σας περιμένουμε όλους:σωματεία, συλλόγους, επιστημονικούς φορείς, κοινότητες, δήμους, περιφέρειες, κατοίκους, σχολεία, πανεπιστήμια, **ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΠΛΗΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ.**

Για διευκόλυνση της συζήτησης η εισήγηση της σύσκεψης θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Εργατικού Κέντρου Λαμίας στις αρχές του Δεκέμβρη. Παρακαλούμε για διευκόλυνση των εργασιών της σύσκεψης να δηλώσετε την παρουσία σας στο email και στο τηλέφωνο στο οποίο αναγράφεται στο λογότυπο του συνδικάτου μας στο παρόν κάλεσμα.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ